

י"ד בניסן תשע"ט ● 19/04/19 ● עלון מס' 1528

כסת

אשדות יעקב איחוד

פתיח

אחרי מה שכתבה עמית וכתב יונתן, אודות האביב ופסח הקרב, אין לי אלא להצטרף לדעת חכמים ממני ולאחל לכולנו שהחורף 'המגושם', לא יהיה אפיזודה חולפת של אחת לחומש, אלא יחזור על עצמו שנה אחר שנה וביתר שאת, ואז אולי נבואות החידלון, על התחממות גלובלית בלתי הפיכה שמהלכות עלינו אימים, יתבררו כאיומי סרק בלבד, ויצדק נשיא ארה"ב הלועג לתחזיות הקודרות ומכנה אותן 'בולשיטי'.

אם יתממשו התחזיות אם לאו, הרי שהבחירות האחרונות (כ-50 אחוז תומכי גנץ-לפיד באשדות איחוד!) המחישו לכולנו את אובדנה הכמעט סופי של תנועת העבודה, על ערכיה גדלנו והתחנכנו, ושלנגד עינינו המשתאות, הפכה ממיתוס של מדינה קולטת עליה ומיישבת כל פינה, למציאות חבוטה של גוף נרפה וחסר דרך, שמנסה לשווא להתפתל בינות למוקשים הרבים שזרועים בדרכו. נשארתי נאמן לדרך, והצבעתי עבודה גם הפעם, כי קבוצת כדורגל לא מחליפים גם כשירדת לליגה שלישית, אבל תחושת החומץ והחידלון לא מרפה ממני גם בחלוף שבוע למניין הקולות.

הערבים אינם עוד נוהרים עוד לקלפיות, והצבעתם הפעם הוכיחה את עוצמת הניכור של המגזר, המהוה חמישית מאזרחי מדינת ישראל. לעומת זאת, באי השלום של נהריים אנו עדים לנהירה עצומה של תושבים ירדנים, שלאחרונה שוטפים אף האי בכמויות שלא נראו מאז נחתם הסכם השלום. אין עוד ספק שיד מכוונת היא זו שמביאה את נחיל האדם, הזה, שבא להמחיש לריבון בישראל שהמלך מתכוון בדיוק למה שאמר.

חג פסח שמח ואביב בלב!

אבנרון

שפוך חמתך ?

משאירים את הדלת פתוחה לרווחה ואומרים:

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אֶכַל אֶת יַעֲקֹב
וְאֶת נוֹהוּ הַשָּׁמוּ. (תהילים עט, ו-ז)
שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ
וְחָרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיֵגֵם. (תהילים סט, כה)
תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמַדֵּם
מִתַּחַת שְׁמַי יי. (איכה ג, סו)

סוגרים את הדלת.

יש נוהגים לומר תוספת זאת:

שפוך אהבתך על הגויים אשר ידעוך
ועל ממלכות אשר בשמך קוראים
בגלל חסדים שהם עושים עם זרע
יעקב ומגינים על עמך ישראל מפני
אוכליהם. יזכו לראות בסוכת בחיריך
ולשמוח בשמחת גוייך.

הוספה שנמצאה בכתב יד של הגדה לפסח מ-1521
המיוחסת לנכדו של רש"י.

דורות רבים ובאין ספור סדרים של פסח
אנו מנסים לשסות אותך, האלוהים,
בממלכות ובגויים אשר לא ידעוך –
ואתה, ברחמך ובחוכמתך ממאן
להקשיב לקללה, לקטרוג, לשלילי.

על כן נפייט לפניו תפילה חדשה:

שפוך חוכמתך אל הגויים
אשר לא ידעוך ועל הממלכות אשר
בשמך טרם קראו: כי מציון תצא תורה,
ודבר-יהוה מירושלם. (מליכה ד, ב).
שפוך עליהם תורתך ואורך ישיגם.
עורר ליבם והנחה דרכם מתחת שמי יי.
והלכו עמים רבים, ואמרו לכו ונעלה
אל-הר-יהוה אל-בית אלהי יעקב,
וירנו מדרךכו, ונלכה בארחותיו: כי מציון
תצא תורה, ודבר-יהוה מירושלם. (ישיה ב, ג).

חמתך ילחמיסאנו
ידעוך ועל הממלכות
בשמך לא קראו כי
לא אשר אכל

ממנהל הקהילה

חשוב להדגיש כי אמנם אני מנהל גם את הועד המקומי וגם את האגודה הקהילתית אך עם זאת שני הגופים מנוהלים באופן נפרד לחלוטין בכל ההיבטים (ישיבות, פרוטוקולים, תקציב, חשבון בנק והנהלת חשבונות).

עדכון משיפוץ הבריכה -

לקראת סוף מרץ התחילו כמובטח העבודות לשיפוץ הבריכה כדי לאפשר את פתיחתה בקיץ.

העבודות מתקדמות בקצב משיע רצון וכולנו תקווה כי בשבועות הקרובים נוכל לפרסם את מועד הפתיחה הרשמי של עונת הרחצה.

ועדת בריכה וועד ההנהלה של מתיישבי אשדות איחוד ("נוף אשדות" לשעבר) מלוים את הפרויקט ומקבלים את החלטות השוטפות במקומות בו הם נדרשים.

במקביל התחלנו בהכנות להפעלת הבריכה בעונה הקרובה ובתקופה הקרובה נפרסם באופן מסודר את התקנון המעודכן, את שעות ומועדי הפתיחה ומידע נוסף הרלוונטי לכלל הציבור.

השנה בכוונתנו לאפשר באופן ניסיוני קיום של אירועים פרטיים בתשלום בבריכה. חשוב להדגיש כי האחראים לאירוע יהיו מחוייבים לעמוד במגבלות של רעש והפרעה לשכנים.

ההכנסות מהאירועים הינן חלק מתוכנית ההכנסות של הבריכה.

מי שמתכנן אירוע מוזמן כבר עכשיו לשריין את התאריך במייל אלי.

אני חוזר ומבקש להמנע מכניסה לשטח הבריכה בתקופת העבודות.

רגע לפני הפסח כאשר האביב בשיאו והפריחה בכל פינה, התקופה בה עם ישראל מתנקה ומתמרק, אנצל את ההזדמנות לאחל לכולנו ניקיון והתחדשות חומריים אבל גם רוחניים: שנדע לנקות את עצמנו משיח פוגעני ומחוסר כבוד לזולת ונכניס לביתנו אהבה וכבוד הדדי. שננקה מחיינו את חוסר האכפתיות, ונכניס לביתנו אחריות ומעורבות של כל אחד בחיי הקהילה.

שנטאטא החוצה מחיינו את המלחמה ונקבל באהבה את השלום לו אנחנו מייחלים כל כך הרבה שנים.

לכל קהילת אשדות יעקב איחוד, חג פסח שמח, משפחתי ושקט ולמקפידים כמובן גם כשר.

מסיבת פורים -

כבכול שנה נחגגה המסיבה במשותף עם ה"מאוחד" בחדר האוכל.

אני מבקש להודות לצוות המארגן על מסיבה מוצלחת ושמחה.

השנה עסקתי במסיבת הפורים בצד הפחות שמח בקשר למימוש החלטות הקהילה בנוגע להשתתפות בני הנוער, זאת בעקבות מסקנות מהמסיבה בשנה שעברה.

לשמחתי, בסיכומו של דבר, לא נרשמו אירועים מיוחדים בתחומי המסיבה.

מפגש פתוח עם הועד המקומי -

ב 26/3 התקיים מפגש פתוח לכלל התושבים עם הועד המקומי.

במפגש הצגנו את "מהות" הועד המקומי (סמכות, כפיפות ותחומי האחריות) ולאחר מכן גם את ההיבטים הכספיים הנוגעים לפעילות הועד (סיכום 2018, תקציב 2019 ודוחות הבקרה התקופתיים).

לאחר מכן התקיים שיח חופשי בו העלות המשתתפים נושאים לבחינה וטיפול כגון: טיפול בתיקון הכבישים, פגיעה בתשתיות במהלך בניה והסדרת נושא התנועה בתוך הישוב ונושאים נוספים..

בכוונת הועד המקומי להפוך את המפגש למסורת במטרה לשפר את השירותים לתושב תוך לקידום שיח חיובי ופורה.

ממנהל הקהילה - סוף

מערכת הצבעה ממוחשבת –

בתקופה הקרובה נתחיל להטמיע מערכת הצבעה ממוחשבת שתאפשר קיומן של הצבעות בנושאים שונים מהמחשב או מהטלפון הנייד.
 המערכת תאפשר השתתפות רחבה יותר בהצבעות ותנטרל את מגבלת שעות פתיחת הקלפי והצורך בנוכחות פיזית.

מערכת ההצבעה פותחה ומשווקת ע"י חברה בבעלות קיבוץ עין השופט ומשמשת בהצלחה בקיבוצים רבים. כמו כן היא שימשה את מפלגת העבודה ומרצ בפריימריז האחרונים.
 עבור חברים ללא טלפון חכם או גישה למחשב תתאפשר הצבעה במזכירות.

חג שמח,

גלעד גורן - מנהל קהילה ומזכיר הועד המקומי

תיגו חברים ואחילו להם חג פסח שמח (:

yo-yoo.co.il

פסח כאן

ריח שבאים ירוקות
 וצולות אלו מתוקות
 ריח ניקיון
 ויונה ויון -
 זה סימן שפסח כאן.

צליף של חזרות מקהלה
 קול חתן וקול כלה
 רוח ממדבר
 והסתיו צבר -
 זה סימן שפסח כאן.

השמים כבר אחרי
 זמן לקרא ב'סיר השירים',
 בדרך חד חד
 ומצה בדבש -
 זה סימן שפסח כאן.

בוא ונצרוק ת'שולחן
 ונשים עם אפיקומן
 וארבע כוסות
 וארבע קושיות
 זה סימן שפסח כאן.

יוצאים בחודש האביב
 הבן שאף, האב מקשיב
 וקול התור
 וסיר מלחור
 ואור גדול סביב.

נצמי שמח

מזכיר לכם

פה – סח

רוב האנשים יודעים למה קוראים לפסח פסח? קוראים לו כך, כי במכה האחרונה מבין 10 המכות, המכה ששברה את פרעה, המכה שאחריה פרעה אמר: "יאללה, תלכו כבר", "צאו לי מהעיניים", "עזבו אותי". המכה הזאת הייתה **מכת בכורות**, במכה הזאת כל בכור במשפחה במצריים מת, אבל על הבתים של היהודים במצריים, העונש הזה פסח – וזה קסם גדול ולכן קוראים לחג הזה המציין את הולדתו של העם היהודי - **פסח**.

ויחד עם זה יש שנתנו לזה משמעות נוספת: שתי מילים: **פה-סח** כלומר פה מדבר. בפסח צריך לדבר על מה שקרה שם, צריך לדבר על עצמנו.

יש המון נושאים שאפשר לדבר עליהם בפסח. היום אני רוצה לדבר על המצה.

המצה היא דקה, הלחם הוא נפוח, תפוח. המצה של פסח מזכירה לנו שלא להיות כל כך נפוחים וגאים, אפשר להיות דקים וצנועים.

שלמה ארצי כתב פעם בעיתון: "אם תביטו היטב, תראו שרוב בני האדם מסתובבים בעולם עם סיכה ובלון. למה? הבלון כדי לנפח את עצמם מול הזולת, והסיכה כדי לפוצץ את הבלון של מי שמאיים עליהם עם האגו המנופח שלו. זאת עובדה שבני אדם שחשים מאוימים, נוטים להקטין אחרים בעודם מגדילים את עצמם ורק בעלי הביטחון העצמי האמיתיים – חיים בשלווה."

אז אם בא לכם להיות אנשים טובים, אומר שלמה ארצי, שננו: בפסח הזה אשתדל לא לשפוך על אהובי את כל המועקה שהצטברה לי השנה אבל גם לא אניח להם לשפוך עלי את הזבל שלהם.

אולי עוד משהו ששייך לחמץ: בפסח מתחיל האביב, ניקיון החמץ זאת הזדמנות בשבילנו לזרוק דברים שאספנו בחורף ואנחנו לא צריכים, הזדמנות לזרוק דברים שבורים, הזדמנות לקנות דברים חדשים – זה במטבח בפרט ובבית בכלל אבל זה גם בנפש, הזדמנות לחשוב מה כדאי לנו לזרוק, ממה כדאי לנו להיפטר דברים כמו: רוע (מי מאיתנו לא רע לפעמים), קנאה (מי מאיתנו לא מקנא לפעמים), לזרוק את התקווה שיהיה מושלם (מי מאיתנו לא מקווה שהכל יהיה מושלם), לזרוק רגשות אשם, דאגות

למישהו יש עוד רעיונות מה היה רוצה לזרוק?...

חג שמח וטוב ומשמעותי

יונתן אלטר – מזכיר

@@@@@@@@@@@@@@@@@@

פצ'א' אפי'

קח מן הפריחה, קח מלא חפנייט

מן האדום, הצהוב, מכף צבאי הקסת,

קח מן הירקות המסתרצת צד אכסייט

קח מהאפי' את יפצתו המלפפית

צד שכרון החושים מניחוח

לל כל כרחי הכר המשימי' לפרוח

צל כל הר ועדה,

כי צוד מצט

והחמסין' נחת

והשפתלהט

והקיץ יכה.

הניצנים נראו בארץ – עת הקציר הגיע

עם שער הגולן ומרחיבים את שרותי העיבוד שאנחנו נותנים לגד"ש באזור ואת שיתוף הפעולה עם אשדות מאוחד.

מבקשת להזכיר לכל החברים והתושבים שאין לקחת פרי ויבולים מהשדה באופן עצמאי! מי מכם שמבקש לקבל מיבולי השדה לביתו מתבקש לעשות זאת באמצעות ירון ממן מנהל הענף!!!

בכל אחת מחוות ההודים בסירין שודרגה אחת מהסככות לסככה סגורה עם אוורור אורך. זהו מהלך המצריך השקעה גדולה שבסיומו כל הסככות יהיו סככות הפועלות בטכנולוגיה של אוורור אורך, המהלך מתוכנן לקרות בפרק זמן של שלוש שנים. טכנולוגיה זו תביא לייעול של הגידול והשגת תוצאות כלכליות ומקצועיות טובות יותר.

הענף כולו מצוי בתקופה מורכבת של עודפי היצע על הביקוש ולהבנתנו נדרשת התייעלות משמעותית על מנת שנוכל להמשיך וליהנות מהתמורה שאשדות זוכה לה מענפי בעלי הכסף. ענף שהוא מרכזי ומשמעותי בכלכלה שלנו.

הרפת המשותפת מכינה עצמה לקראת הרגולציה החדשה שבמסגרתה תדרש לפעול. בסוף השנה מסתיים ההסכם שבמסגרתו פעלה בשנים האחרונות. השוק נפתח ליבוא של גבינות קשות, הרפתות התייעלו ובשוק יש עודפי חלב שאין לאן להפנותם. נערכים להפעלה בתנאים של אי ודאות מחד לצד דרישות להוצאות והשקעות כבדות בהקמת מכון חליבה וטיפול בשפכים, מאידך.

בימים אלה אנחנו נפרדים מיוסי מלול שהיה יו"ר של הרפת המשותפת ב-12 השנים האחרונות. פעל רבות לפיתוח הרפת, בניה של סככות ויונקיה תוך מימוש של תוכנית הרחבה רב שנתית שהוגדרה לרפת נטופה. לתפקיד מונה זיו אטד מעין המפרץ שלו נסיון עשיר בהובלה של רפת משותפת. נסיון הן בצד המקצועי והן בצד הכלכלי.

סוף בעמוד הבא

האביב כבר כאן! חווינו השנה חורף גשום שמלא את מאגרי המים בגולן עד שהחלו לגלוש! הכנרת עלתה ורמת המליחות בה ירדה וטייבה את מי השתיה והחקלאות שאנחנו צורכים. משק המים של המדינה הועשר בכמויות משמעותיות לאחר חמש שנות בצורת.

השדות כמו האדם רוו נחת מהגשמים. האדמה ספגה את הדרוש לה על מנת להחזיר לנו, מגורמי השמיים, ושפרה את סעיף ההוצאה על השקיה בענפי חקלאות הצומח. לא פחות חשוב היה זה גשם שהתפזר על פני התקופה כולה!

במטעי האבוקדו והמנגו אנחנו עדים לפריחה חזקה ולאיחור בחנטה לקראת מתן פרי. החורף הביא עמו נזקי בע"ח בעיקר מדורבנים שאוהבים לנגוס בגזעי העצים, לקלף את הקליפה החיצונית בה עוברים הצינורות המזינים את העץ מהשורש לענפיו וגורמים לנזק שבמקרים רבים גורם לתמותה של עצים. העובדים נאלצים ל"הלחם" בדורבנים, מאבק יומיומי ומתסכל!

ביצענו נטיעת אביב של חלקת בננות חדשה. 50 דונם בזור.

סיימנו לעקור את מטעי התמרים למעט חלקות 'ברהי' שאותם החלטנו להמשיך ולעבד. העקירה התארכה מעבר למתוכנן בעיקר כי רצינו שהחיסול לא ידרוש מאיתנו הוצאות נוספות. החל מהעונה הבאה נחזור ונעבד החלקות שעקרנו.

בענף גידולי השדה קוצרים החיטה לתמ"ץ. רוב החלקות נקצרו והיבול מחכה להתייבש בשדה לקראת איסופו והעברתו לרפתות. השום נאסף ונשלח לשווקים השונים. בימים הקרובים נתחיל לאסוף ולשווק את הבצל.

גידולים נוספים השנה: אבטיח, גזר, מלון, שעועית, חימצה, תירס תחמיץ, תירס מתוק, סיתריה.

השנה אנחנו ממשיכים את הגידול המשותף

הניצנים נראו - סוף

מערכת הבחירות כמו זו שעברנו במדינה מחדדת לי, כל פעם מחדש, דווקא עד כמה רב המשותף על המפריד בינינו. היומיום שמאגד כוחות הוא המאפשר לנו ליצור ולבנות לאורך זמן. להגיע להישגים, לחוות משברים, להתקדם ולשפר את מעשה ידנו ופרי מאמצינו.

ערב חג הפסח הזה אני מוצאת לנכון להדגיש את מוטיב החרות שהוא מביא עמו – החרות של כל אחד מאיתנו לבחור בדרך שבה ינהל ויוביל את חייו, החרות לבחור במי שמיצג את דרכו, החרות להביע את מחשבותיו, החרות שבלכד את דרך מחשבתו של האחר ולתת מקום לשונה ממני.

כשאני בוחנת את הקבוצה היושבת לצידי, אני גאה להיות חלק ממנה דווקא משום השונות הרבה שהיא מייצגת מחד ומאידך ההבנה שבזכות אותה שונות קבוצת אנשים שהמטרה שלהם משותפת מצליחה לקיים ולקדם את העשייה, העסקים והחברה של אשדות יעקב כתאגיד.

הצלחה שהיא מנת חלקה של כולנו!

בערב החג נשב כל אחד עם משפחתו המורחבת ו/או המצומצמת ונקיים את המסורת של "והגדת לבנך", בזכות החופש והחרות יבחר כל אחד מאיתנו את ה"והגדת לבנך" המייצג אותנו ואת דרכו.

**אחלת לכל השותפים, הצופים
והחברים חרות חנה
ומאצות!!**

עמית אורלנד

השנה תנועת המתארחים ב'נהרא' גדלה משמעותית. הביקוש לאירוח של תיירות נכנסת ומקומית גדל מאוד בכל הארץ וגם אנחנו נהנים ממנו.

הצוות נמצא בשלב מתקדם של הכנת תוכנית להרחבה של 'נהרא' ע"י בנייה של חדרי אירוח נוספים, בשטח שיעודו תיירות והוסדרה החכרתו מול רמ"י (רשות מקרקעי ישראל).

זה המקום להודות לכל העוסקים במלאכה!

לאחל חג שמח!

חרות וחופש להכיל את השונה,

המאפשרים לפרוח במשותף!

עמית אורלנד

לכל האצות:

חברים, שותפים ועובדים יקרים!

בחודשים האחרונים חווינו שיח של פילוג והסתה בין הקבוצות המרכיבות את התמהיל האנושי של ישראל מדינתנו.

בין חילוניים חופשיים לדתיים חרדים, בין יהודים לערבים, בין ימין לשמאל, בין חברתי למדיני, בין מרכז לפרiferיה, בין אשכנזי למזרחי ועוד קבוצות מתויגות כיד הדמיון הטובה!

השיח היה בוטה, מכעיס ומקומם פעמים רבות. האם זה מה שמצופה ממי שבעוד ימים אחדים ינהיג אותנו, בין שיהיה זה מי שאני בחרתי בו או מי שהאזרח שלצידי בחר בו?

פסח תשע"ט

בחינוך החברתי

את הערב חתמנו, איך לא, במזנון עשיר – והעיר אשדות צהלה ושמחה!

ערב קודם לאירוע המרכזי, חגגו בנות ובני השכבה הצעירה (זי-חי) במסיבת פורים איזורית במועדון השכבה הצעירה. זו השנה השנייה שמדריכות השכבה הצעירה, מיכל פרידר ופז ארמה, מתנדבות לארגן את האירוע – יישר כוח!

ביום ה', שלאחר מסיבת הפורים לקחו בנות ובני חברת הנעורים חלק בעגלאידע המסורתית של חברות הנעורים. הנושא השנה היה משחקי קופסה, והחבריה של אשדות בחרו במשחק "קפיץ קוף". העגלה הייתה בנויה להפליא, הריקוד היה מושקע ומהוקצע, בהשתפות גדולה מאוד של בנות ובני הנעורים, אולם כל אלה לא הספיקו לצוות השופטים על מנת שנוכה בפעם השנייה ברציפות. יחד עם זאת, כמו בהרבה מקרים אחרים, התהליך, העבודה המשותפת, ההשקעה והעשייה הקבוצתית הם הם הפרס האמיתי של הנוער – ומבחינתי הם זכו בו בגדול!

המשך בעמוד הבא

ביום ה' האחרון פתחנו, יחד עם כל תלמידי ישראל, את חופשת הפסח. למעט תלמידי בית-ירח, אשר החזירו "חוב" קטן תמורת גשר, שקיימו בחגי תשרי, כלל הבתים והשכבות החלו את פעילות החופשה.

ככלל, אנו נוהגים לראות בחופשת הפסח כעין קדימון לקראת הקיץ, ובהרבה מובנים זה אכן כך. הצוותים המסורים בבתים ובשכבות עמלו מזה למעלה מחודשיים על תכניות מגוונות ומהנות, כמו גם מאתגרות. אני מאחל לכלל הילדות והילדים במערכת, כמו גם להורים ולסבתות ולסבאים, חופשה מהנה ופורייה, גדושה בעשייה ובחוויות.

רגע לפני שנעסוק בחופשת הפסח, אני בוחר לציין ולהזכיר את חג הפורים, שעבר עלינו לפני כשלושה שבועות. השנה בחרנו לחדש את מתכונת החג ומידה מסויימת לשוב למקורות. במסגרת זו קיימנו ערב משותף לכלל הגילאים במסגרתו הכינו הילדות והילדים הופעות וריקודים – ואפילו זכינו להופעת הורים משובחת!

על הערב ניצחה בגאון שרה'לה שרון ולצידה אלון תמיר ויקיר סולפייין וצמד המנחים מהשכבה הצעירה - עלמה רוס-גרינבאום ועמית ארנון.

בחינוך החברתי - המשך

ראוי להבהיר כי למסע יצאו גם נערות ונערים, אשר אינם משתייכים כדרך קבע לחברת הנעורים והם השתלבו בקבוצה של דניאל (מרביתם).

החבריה ודניאל צפויים לחזור ביום ד' (17/4). אני מאמין שהם יחזרו טעונים עם מטען חשוב ומשמעותי וכולי תקווה שיביאו אותנו לידי ביטוי בפעילויות לציון יום הזיכרון לשואה ולגבורה בקהילת אשדות.

בנות ובני שכבת המצוות לא מפסיקים לרוץ תרתי משמע!

במחציתו של חודש מרץ הם לקחו חלק במרתון ירושלים כאשר השתתפו כקבוצה במקצה המשפחתי של 5 ק"מ ריצה. הוביל אותם בגאון, זו השנה השנייה, אילן אליהו, המסור שדאג ווידא שכולם מגיעים לקו הגמר עם חיוך גדול על פניהם.

המשך בעמוד הבא

בחופשת הפסח הקרובה נפעיל במסגרת החינוך החברתי את פרוייקט "בית הספר של החגים", כפי שקיימנו אותו גם בחופשת חנוכה. הדבר מתאפשר תודות למח' אגף החינוך במועצה, אשר אפשרו למערכת החינוך החברתי לקחת על עצמה את הפרוייקט החשוב הזה ובכך לאפשר גם למי שבדרך קבע בוחרים, שלא לקחת חלק בפעילות החינוך החברתי להינות מפעילות איכותית ומשמעותית עם צוותי ההדרכה המנוסים של החינוך החברתי. הפעלת הפרוייקט מביאה עימה "סוכרייה" קטנה להורים בדמות החזר כספי של כ- 100 ש"ח עבור כל ילד המתחנך במערכת החינוך החברתי.

במאמר מוסגר אוסיף כי אני יודע שההחזר אליו התחייבנו עבור חופשת חנוכה טרם עבר להורים. הכסף ממשד החינוך עבור החזר זה הגיע רק לאחרונה ובקרוב הוא יועבר להורים.

ביום שני הקרוב (15/4) נארח באשדות יעקב את ה"שוקחתן" האיזורי. מדובר במסורת רבת שנים בה אנו מאחרים את ילדי שכבות א-ו' מכלל יישובי המועצה האיזורית ליום שכולו שלהם. במסגרת הפעילות הילדים מקימים דוכני מכירה וכל ה"עסקאות" מתבצעות בשטרות כסף מנייר אשר הוכנו מבעוד מועד לשוק זה.

השנה נקיים את הפעילות באיזור גן השעשועים מול חדר האוכל באיחוד, וצפויים לקחת בו חלק כ- 800 ילדים.

בנות ובני שכבה י"א, בהובלתה של דניאל מדריכת הנעורים ושאר שכבה י"א מהעמק יצאו ביום ג' האחרון (עוד טרם פרסום תוצאות המדגם...) למסע לפולין. המסע מרוכז ומובל על ידי צוות מרכז עידן בניצוחו של רון אלטר ולצידו קרן בהט ואהוד סלי והוא ייארך כשבוע ימים.

משיחה עם דניאל בסוף השבוע עולה כי החבריה של אשדות עושים חיל, מתנהגים למופת ומביאים לא מעט גאווה לקהילה.

בחינוך החברתי - המשך

כפי שפרסמתי במכתב שיצא לכלל ההורים של הילדים במערכת החינוך החברתי, אנחנו חווים לאחרונה קשיים מסויימים באיוש צוות המדריכים. חלק מהקשיים היו צפויים (מדריכים שמראש הגיעו לתקופה מוגדרת) וחלקם לא.

אני, בסיוע צמוד של סמדר, מנהלת מש"א וגלעד, מנהל תאגיד החינוך, עוסקים בנושא ממחצית חודש מרץ ולשמחתי לאט לאט מסתמנים מענים ופתרונות. לא הכל ייפתר בבת אחת וייתכן שגם "נסחוב" עימנו מעט פערים.

יחד עם זאת חשוב לי להדגיש ולהבהיר כי למרות הפערים אנחנו מצליחים לשמר יציבות משמעותית בכלל השכבות והבתים. בכל אחת מהקבוצות יש לנו לפחות 3 קבוצות ואנחנו עושים המירב על מנת שהקושי לא יורגש על ידי הילדים.

בימים אלו (של חופשת פסח) אני משלים את ההיערכות הכללית לקראת חופשת הקיץ, ומיד לאחר החופשה נתחיל היערכות והכנות לקראתה. למי שמכיר את תחום החינוך בכלל, והחינוך החברתי בפרט, מדובר בתקופה מאוד לחוצה ועמוסה, כאשר הכל מוכווו וממוקד בהיערכות לחופשת הקיץ. אני מאמין שלקראת מחציתו של חודש מאי נוכל להתחיל ולעדכן לקראת חופשת הקיץ על מנת לאפשר לציבור להיערך בהתאם.

חג שמח,

אמנון אביגדור

רק סיימו את הריצה ו...הופ! נסעו למצדה. ביחד עם הוריהם, יצאו החבריה לחמישי-שישי המסורתי במצדה. בדרך עצרו לחניית ביניים בקמפוס גני טבע ועברו סדנה משותפת בהובלת ביני"ה שעסקה בהעברה בין-דורית. זו השנה השנייה שאנו משתפים פעולה עם ארגון ביני"ה, כחלק מתכנית "כזה ראה וחדש" לה אנו שותפים בתק"צ והקולות שאני קיבלתי היו מאוד חיוביים.

בבוקר יום ו' העפילו החבריה למרומי המצדה, קיימו את משחק המשימות המסורתי של אשדות (לפחות 15 שנה בגלגולים שונים) ולאחר מכן התיישבו לשיחה קלה בקבוצות קטנות בנושע ערכים ודילמות.

בדרך הביתה החבריה עצרו לבקר ב"קאסר אל יהוד" בפאתי יריחו, הוא המקום, שבו על פי המסורת היהודית, חצו בני ישראל את נהר הירדן בכניסתם לארץ כנען.

בחודש האחרון התחלנו בהכנות לקראת קיומה של קייטנת איל"ן. השנה תהיה השנה העשרים לקיומה של הקייטנה והצוות המוביל בראשותה של סמדר ינאי התכנס בכדי לתכנן כיצד להביא הדבר לידי ביטוי. עוד פרטים בנושא ניתן לקראו בכתבה נפרדת שתפורסם בעלון, וכמובן שהדברים יפורטו ויפורסמו גם בהמשך.

קייטנת איל"ן מחזור כ'

התכנס בכדי לחשוב כיצד ואיך ניתן להביא לידי ביטוי את העוצמה והכוח הרב שיש למפעל הנהדר הזה שנמשך מספר כה רב של שנים.

הסוגייה המרכזית עליה חשבנו הייתה לנסות ולהביא למעורבות ושותפות גדולה (עוד יותר) של הקהילה במסגרת הקייטנה. אנו סבורים שהדרך להגיע לכך הינה לקיים מס' פעילויות מקדימות לקייטנה עצמה שתהיינה מכוונות לכלל הציבור ויאפשרו להיחשף לנושא ובהמשך גם לקחת חלק פעיל בעשייה.

במסגרת זו בחרנו לקיים שני מפגשים מקדימים לקייטנה. שני מפגשים שיהיו פתוחים לכלל הציבור.

המפגש הראשון יתקיים בשלהי חודש מאי ובו נפגוש אב לילדה עם שיתוק מוחין שיתאר את החיים לצידה. איך גדלים עם ילדה מיוחדת שכזו, איך מתקדמים ובכלל.

במפגש השני ניפגש עם אדם אשר מגדיר את עצמו כאוטיסט בתפקוד גבוה. הוא עצמו מעביר את ההרצאה ומשוחח עם הקהל בצורה מפליאה ומרתקת. מועד המפגש טרם סוכם סופית וככל הנראה הוא יהיה במחצית חודש יוני.

אני אדאג לפרסם ולהודיע מראש על כלל המפגשים הללו בצורה נרחבת בכדי לאפשר לכל אחת ואחד מחברי הקהילה לקחת בהם חלק.

בנוסף, אני מזמין כל מי שמעוניינת ומעוניין להתנדב ולסייע בפעילויות כאלו ואחרות קייטנה לפנות אל סמדר ינאי או לנורית רז ואנחנו נשמח לכל מתנדבת ומתנדב שיטו שכם ויעזרו להמשיך ולקיים את המפעל החשוב הזה.

אמנון אביגדור

אגדה אורבנית" מקומית מספרת כך. לפני 20 שנה (בדיוק!) הגיע מדריך חברת הנעורים למפגש עם בני הנוער לקראת תכנון פעילות חופשת הקיץ. המדריך פרש בפני החברה את הדילמה הבאה :

בקיץ הקרוב יש לכם שתי אפשרויות מהן אתם יכולים לבחור אחת.

האפשרות הראשונה – לארח בחברת הנעורים (שאגב, נקראה באותה עת "חברת הילדים") קבוצה של ילדים מארגון איל"ן. האפשרות השנייה – לצאת לטיול משותף של הנעורים לחו"ל.

לאחר שיח ארוך, ויכוחים ולבטים רבים בחרו החברה לנסוע לחו"ל.

המדריך (שם שמור במערכת) הבהיר שהוא מברך על ההחלטה הקבוצתית והם יארחו את ילדי איל"ן – והשאר כפי שנהוג לומר היסטוריה!.

והיום, עשרים שנה אחרי, אנחנו נערכים לקיומו של מחזור נוסף, העשרים במספר של קייטנת איל"ן.

הרבה תהפוכות ושינויים עברו על הקהילה בה אנו חיים ועל החינוך החברתי בכלל, וחברת הנעורים בפרט. חרף כל השינויים הללו, נותר המפעל המדהים של אירוח ילדי איל"ן, לשבוע של קייטנה במהלך הקיץ, כסלע איתן ויציב, אשר ממשיך להוות את גולת הכותרת של העשייה החברתית-קבוצתית של חברת הנעורים.

אין חולק על כך שהדבר לא היה מתאפשר בלי ההובלה, הדחיפה, האמונה, האופטימיות והאהבה של מי שכבר מזמן מכונה "האמא של קייטנת איל"ן", **סמדר ינאי**. סמדר שיוודעת לקשור את הקצוות הפרומים, לחבר את הילדים והקהילה ביחד באופן כה מופלא שמצליח להביא לידי ביטוי את הטוב והנשגב בחברה בנו אנו חיים - הסיוע לאחר, לשונה, לחלש. הערבות ההדדית, העזרה לזולת והנתינה האינסופית.

השנה אנו חוגגים יום הולדת 20 לקייטנת איל"ן. הצוות המארגן בראשותה של סמדר ולצידה נורית רז ומדריכות החינוך החברתי

מהמועצה האזורית

קייטנת איל"ן תשע"ט

**לציבור הבונים והמשפצים,
אדריכלים ומתכננים
במרחב מועצה אזורית עמק הירדן**

**הנדון : רה-ארגון בוועדה המקומית לתכנון
ובנייה עמק הירדן**

בימים אלה עוברת הוועדה המקומית לתכנון ובנייה עמק הירדן תהליך של בנייה מחודשת. במסגרת תהליך זה ייקלט בשבועות הקרובים מהנדס חדש לוועדה ועמו גם שני בודקי תוכניות. בהמשך הדרך יבוצע רה-ארגון באופן בו פועלת הוועדה והכל מתוך כוונה לשפר את השירות שאנו מעניקים לכם, מי שבחרו לבנות את ביתם כאן בעמק הירדן.

תקופה של שינויים מעצם טבעה מאתגרת ומחייבת אורך רוח. ברור לי כי בשבועות הקרובים, עד שייקלטו אנשי המקצוע החדשים ויכנסו לעבודה מלאה, לא נוכל לספק לכם תשובות במהירות ובאיכות שאנו מצפים. לכן, אני פונה לכולכם ומבקש כי תתאזרו בסבלנות ותקבלו בהבנה את העיכובים הצפויים בתקופה הקרובה. אנו, מצדנו, נשאף לקצר תקופה זו ככל שניתן.

ימי האביב שהחלו, רגע לפני חג הפסח, הם ימים של התחדשות ולבולב ואני תקווה כי גם הוועדה המקומית תתחדש ותפרח.

חג שמח לכם ולבני משפחותיכם

חג שמח,

עידן גרינבאום

ראש המועצה

יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה

השנה אנו מציינים 0 שנה לקייטנת איל"ן בין התאריכים 18/7-1/8, חמישה ימים שבהם חברת הנעורים שלנו תורמים למען הילדים של איל"ן. את הסמל שמציין את הקייטנה ציירה **שיר הימן**, כאשר היתה בנעורים, לפני 19 שנה ומאז הוא הולך איתנו.

אנו מזמינים השנה את הציבור לקחת חלק במפגשים שנקיים לפני הקייטנה ובמהלכה, פרטים יימסרו בהמשך.

הצוות –

נורית, מיכל, אמנון, דניאל וסמדר

סיכום מועצת חינוך מ- 31/3/19

<p>ד. עודכנו מחירי שכר הלימוד לחודשי הקיץ. ישנה עלייה קלה במחירים עקב שינויים בעלויות שכר.</p> <p>פורים 2019 דיווח – לקראת מסיבת פורים פורסם מכתב לקהילות ונקבעו נהלי בקרה ליישום המלצת מועצת החינוך לגבי כניסת נערים מכתה י"ב בלבד למסיבה. הנהלים נשמרו ולא התרחשו אירועים חריגים במהלך המסיבה.</p> <p style="text-align: center;">גדי נחום - יו"ר מועצת החינוך</p> <p style="text-align: center;">@@@@@@@@@@@@@@@@</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px auto; width: 80%;"> <p style="text-align: center;">משתתפים באבלה של נגה חלק ומשפחתה</p> <p style="text-align: center;">במות אחותה – שולה ז"ל</p> <p style="text-align: center;">בית אשדות</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px auto; width: 80%;"> <p style="text-align: center;">משתתפים באבלה של עפרה וייס ומשפחתה במות אחותה</p> <p style="text-align: center;">בית אשדות</p> </div>	<p>הנדון : סיכום מועצת חינוך בתאריך 31.3.2019</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור פרוטוקול 24.2.2019 - פרוטוקול אושר 2. עדכון כוח אדם: אשדוטף – בעיית פערי כוח אדם בגיל הרך קיימת בכל הארץ. גם באשדוטף מתמודדים עם פערים אלו. פועלים לסגור את הפערים. חינוך חברתי – בשבועות הקרובים תעשה פרידה מחמישה מדריכים. אצל חלקם סיום העבודה היה מתוכנן. פועלים לסגירת הפערים בכוח האדם. 3. פעילויות משותפות בחינוך החברתי, חידוד נהלים. לרוב קיים תיאום בין הבתים השונים לגבי פעילויות. ביום המשפחה לא היה תיאום בשעות הפעילות של הבתים עקב אי הבנה נקודתית. 4. מעורבות מועצת החינוך בנעשה בשטח - מועצת החינוך פועלת על-פי עקרונות מסמך תאגידי שגובשו במהלך תהליך הקמת מועצת החינוך. יחד עם זאת, מועצת החינוך רואה לנכון להיפגש עם צוותי עבודה של הבתים ובכך להגדיל את ההכרות עם השטח במהלך תהליך קבלת ההחלטות. <p>הצעת תקציב ופעילות חינוך חברתי בחופשת הקיץ:</p> <ol style="list-style-type: none"> א. פעילות א – ג תתחיל ב 1.7.19 במקביל לפעילות בית הספר של החופש הגדול שתתקיים בבית הספר "מול גלעד". ב. תכנון פעילות לשכבה הצעירה (ז' ח') לחודש יולי בלבד. על סמך הניסיון מהשנתיים האחרונות שבהן שכבת ז' ח' לא נרשמה לחודש אוגוסט. ג. קייטנת סבתות / סבים: מועצת החינוך רואה בחיוב פתיחת קייטנה זו (לקראת סוף החופש הגדול) ומאשרת עקרונית התחלת בדיקת היתכנות הפעילות ותכנונה.
--	---

פסחים נוסח אשדות

(כפי שפורסמו ביומני אשדות)

1936

אחת השאלות התכופות שהעסיקה אותנו היא שאלת הפסח. יש השנה התעוררות אצל חברים לעשות משהו ולא להסתפק בארוחה הטובה אצלנו.

ההצעה היתה לערוך סדר כללי בדלהמיה בחדר האוכל החדש, אבל הצלחת הסדר מותנה בתוכן שיהיה בו. יש רצון שהפעם לכוון במקצת את השירה שלנו, והן המקהלה שלנו מופיעה כל פעם בכינוסים שונים, הגיעה זמנה להועיל גם לנו ויהי זה בלי יהודה.

חושבים לשתף את ילדי בי"ס בסדר, כמו כן הזמנו את יוסף גרינטל לסדר. יש הכרח לצאת פעם מהקפאון שתקף אותנו ולהתחיל קצת בגיוון חיינו. תנאי הכרחי לכך מחשבתו של כל חבר בכיוון זה ולתת שכם לכל פעולה תרבותית אצלנו.

נמרי

פסח

השנה הוחג הפסח בפעם הראשונה בדלהמיה, הסדר נערך בחדר האוכל החדש והמרווח. לאורך החדר הועמדו 4 שורות שולחנות ולהם הסבו כל אנשי גשר ודלהמיה. מחוץ למתי מספר שנשארו בגשר לשם שמירה.

הפעם נערך הסדר לפי תכנית קבועה מראש ואף כי הזמן להבנות היה מצומצם מאד עבר הסדר בהצלחה ומתוך התרוממות רוח. פתח הח' יוסף גרינטל, שנענה להזמנתנו, בנגינה על הפסנתר. המקהלה שרה בין מנה למנה והקהל החרה החזיק אחריו. הכנסנו השנה חידוש לסדר: מבין הילדים שאלו 4 קושיות על נושאים שונים ו-4 מהחברים המבוגרים נתנו את התשובות עליהן. בין מנה למנה

היתה הפסקה ובה מילאו חלק מהתכנית. ככה נתמלאה התכנית במשך זמן הארוחה. הסדר נסתיים בשירה ממושכת, ואחרון אחרון – ריקודים עד חצות. את מספר האורחים לסדר יש לאמוד ל-50 איש.

למחרת בערב נערך ע"י הח' יוסף גרינטל קונצרט שגרם לחברים שעה של קורת רוח והנאה.

במשך שבוע החג היה רב מספר האורחים שביקרו אותנו. מי ברכב, מי ברגל ומי בעגלה. מספר המבקרים הגיע למאות. בשבת יצאו בבוקר השכם 40 איש לטיול ברגל. פני המטיילים מועדות לעמק יזרעאל ויגיעו עד נהלל. וזרים ביום שני – אחרון לחג.

פסח זה

לאחר כל התכונה לקראת חג הפסח, מתוך תקווה שעד החג תרפה מאיתנו מחלת השפעת ויוסר ההסגר מבתי הילדים, הרי, לצערינו, רבים עוד החולים השוכבים בחדרי החולים וגם אלה שיצאו משם טרם החלימו וכן לא הוסר עוד ההסגר מבתי הילדים.

מאותה סיבה לא נוכל לקיים השנה את טקס הבאת העומר שהתחלנו בו אשתקד, ושהוסיף כה הרבה לשמחת החג.

לאחר מו"מ ממושך קיבלנו הבטחה מזלמן רובשוב ורחל שיהיו איתנו בליל הסדר, אולם – גם זה בוטל, לדאבונו, מסיבת המחלה.

ההגדה הוכנה וגם יתר ההכנות לסדר נעשות כרגיל.

המשך בעמוד הבא

פסחים נוסח אשדות - המשך

1940

בליל הסדר

ליל פסח החל ב'סדרים הקטנים' שנערכו במחלקות השונות של מוסדות הילדים. וב'סדר' קצת יותר גדול בחדר האוכל של ביה"ס, אשר בו נכחו גם האורחים הח"ח זלמן רובשוב ורחל כצנלסון.

על קושיות הילדים – 'מה נשתנה' ניתנו תשובות ע"י הח"ח יצחק מאירסון ורובשוב, אשר בהן הוסבר לילדים המעמד המיוחד של עמנו עתיק הימים וצמא חופש בין עמים ואומות השואפים לשעבדו וללחצו. ו'מסדר' ל'סדר' – למרות מצב הבריאות ו'מצב הרוח' בקשר של זאת, הוחג ליל הסדר 'כהלכתו'. ליד שולחנות ערוכים בחדר האוכל המורחב נסבו כ-600 איש וביניהם גם אורחים רבים וכן הילדים הבוגרים.

שוב פרקי שירה בציבור והגדת יציאת מצרים עד נאומו של הח' רובשוב על חורבן גולת פולין – היא בית היוצר של רוח האומה במאות השנים האחרונות.

1941

לקראת החג – שוקדים על ההכנות לקראת חג הפסח: טקס קציר העומר בשדה והבאתו לחדר האוכל, ליל הסדר, ההגדה וכו'.

ה ע ר ב – זימרה בציבור בהדרכת הח' שמואל מבית-זרע. ישוננו השירים שבהבאת העומר וכן פסוקי הזימרה והשירים אשר יושרו בליל הסדר.

לתשומת לב החברים

כמו בכל השנים, נחוג גם השנה את ליל הסדר במסיבה כללית של כל החברה והילדים. עם גידול ישובנו ותנאי חדר

האוכל, שאינו בהתאם לגידול, יש לראות מראש הצפיפות תהיה רבה ועל החברים להתחשב בזאת בזמן הזמנת מכרים או קרובים.

על כל העומד להזמין את קרובי המשפחה לליל הסדר, להודיע על כך למזכירות. דבר זה הכרחי למטבח, למען ידעו מה מספר האורחים שיבואו וכן למען מנוע אי נעימויות מהאורחים וקשיים לכניסה למשק, היות ובקשר עם המחלות בבקר ובעופות, הכניסה למשק לזרים לא תורשה.

המזכירות

1941

הקישוט האומנותי

בחדר האוכל לחג הפסח מורכב מתמונת הצייר אבל פן על משה ויציאת מצרים. פיתוחי חרט של ל. לבנון מנוף הגליל (גם אוריגיל אחד של שרטוט פחם מאותו הצייר) ותמונות פרחים של ואן גוך וסזאן.

1942

לקראת חג הפסח (מאת מועצת התרבות)

מיד לאחר פורים התחלנו בהכנות לחג הפסח. בישיבת מועצת התרבות סוכם בקיום כלליים על הכנת ההגדה וצורתה, זו נשארתי ביסודה ההגדה הקודמת, אבל הוכנסו בה אי אלו שינויים המשקפים את השעה. עסק בעריכתה, כבשנים הקודמות, משה בסוק.

הרבה עבודה נגרמה ע"כ שמספר

המשך בעמוד הבא

פסחים נוסח אשדות - המשך

השבוע הזה ולהודיע מהו מספר האורחים שבדעתם להזמין.

1959

תכנית שבוע החג:

ביום רביעי, ערב פסח, בשעה 4,3 אחה"צ, עם נתינת האות בפעמון, מתאסף כל הציבור, חברים וילדים, ליד אסם התבואות ויוצאים במכוניות בשירה לשדה קציר העומר (בהרים).

הסדר:

בערב מתכנס הציבור בחדר האוכל לעריכת הסדר. הישיבה לפי שבטים כנהוג במשקנו מימים ימימה.

בתכנית:

א. טקס הבאת העומר – מבוצע ע"י ילדי ביה"ס והבנות הבוגרות.

ב. קריאת ההגדה

ג. מקהלה

ד. סעודה

ה. שירה בציבור בהדרכת הח' מנשה רבינא.

שיבצה וערכה – אירית גל

סטנסלים התקלקלו והיה צורך להכינם מחדש. צ בי ל. עסוק בזה. הקיר הצפוני של חדר האוכל יקושט כולו ע"י מלאכת מחשבת של הצייר שטריכמן. הנושא: שיעבוד, אביב וגאולה – בעבר ובהווה. העטיפה של ההגדה תודפס השנה באותיות לבנות על גבי רקע שחור ובזה יתוקן הפגם של אשתקד לגבי עטיפת ההגדה המצויינת של משה ריפר. אין לראות בניגוד צבעים זה כוונה להשראה ידועה – ניגוד זה הנהו הכרח הנובע מאופי יצירתו של האמן.

ביום ראשון, אחרי ארוחת הערב – שירה בציבור. בתכנית – קטעי שירה שבהגדה ושירי הבאת העומר. העומר יקצר השנה בחלקת חיטה ליד 'המשק הנסיוני' בדרך לאקוודוקט. החברים ובינם הילדים, הקוצרים, המאגדים והעורמים – בראשם: ה'טנא' יצאו בסך דרך השער הצפוני ויגיעו אל חלקת העומר תוך שירה, החלקה תסומן בדגלי השבטים ושם יתקיים טקס הקציר. פרטי הטקס יודפסו והחומר יחולק בין החברים לפני היציאה לשדה. הוזמנו אורחים על ידינו לסדר. החברים הנוסעים לחופש מתבקשים להודיע על כך לחברי מועצת התרבות ולמסור את חדריהם לרשות אורחינו – מספר גדול של סדרנים יהיה נחוץ בזמן הטקסים ועל החברים להיות מוכנים לעזור בסדרנות.

1944

אורחים לפסח

האורחים המוזמנים לחג יקבלו כרטיסי הזמנה מאת המשק ע"י החברים המזמינים. בימי החג תהיה סדרנות ע"י השער וליד חדר-האוכל ורק אנשים עם כתב הזמנה בידיהם יוכלו לבוא. על החברים הרוצים להזמין אורחים לפנות אל המזכירות במשך

בין פסח ליום העצמאות

אמידים (ההנהגה) והרוב דלים, עלו לארץ ישראל לבנות ולהיבנות בה.

כל שנה עם ישראל חוגג בפסח בהמוניו במשך שבעה ימים, את הכמיהה לגאולה, בטקס שעוצב בגולה, להנצחת הגולה.

ואין מועד, אפילו יום ביובל, המציין את גאולת בבל.

ומוסיף לוינסקי: "מה רב ומה גדול הפרסום של יציאת מצרים: הרי כמעט אין לך איש יהודי, שאינו יודע את דבר הגאולה ההיא; ומה מעט ומה דל הפרסום של גאולת בבל".

יום העצמאות הוא חג ההכרזה על הקמת המדינה ומאופיין בטקסים ממלכתיים כגון: יום הזיכרון, סיפורי גבורה ממלחמות ישראל, הנפת דגלים, הדלקת המשואות, חידון התנ"ך וכדומה.

החגיגות העממיות מסתכמות בדרך כלל בזבח צאן, בקר ועופות תחת כיפת השמים.

השכחנו מליבנו שבדומה לעליה מבבל, העצמאות היא תוצאה שהושגה לאחר מאמץ אדיר של יהודים שמאסו בתלאות הגולה, ובכמה גלים עלו לארץ לבנות להיבנות בה, והכרזת העצמאות היא אבן דרך בלבד.

אולי הגיע הזמן לפרסם את יציאת גלות בבל, ולערוך "סדר עצמאות" שיכסה את סיפורי העליות על האתגרים שניצבו בפניהם, כאשר המודל הוא גאולת בבל.

מיכאל לוי

בין פסח ליום העצמאות
בהשראת "יציאת-מצרים ויציאת-בבל"
לאלחנן לייב לוינסקי (1857-1910)

בפסח, כאשר אנו קוראים את ההגדה יש לשים לב לשתי תופעות:

1. כל תהליך הגאולה מתרחש בדרך ניסית, וכל ניהול יציאת מצרים באחריותו, בהפקתו, ובביצועו של האל, ובמקרים רבים מדי למורת רוח העם.

חוסר אמונת העם בשחרורו, על פי לוינסקי, מתבטא בין השאר בכך שבני ישראל קיבלו התראה מבעוד מועד (מהעשירי לארבע עשר בחודש הראשון) ובכל זאת לא הכינו בזמן לחם ונאלצו לאכול מצה.

סיפור ההגדה הוא סיפור של תלונות מצד העם והיענות האל לטוב ולמוטב.

2. ההגדה מבחינה היסטורית מכסה תקופה, מראשית מוצא העם ("מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו" שמיוחס לתרח אבי אברהם), השעבוד במצרים, תהליך גאולה דרך ניסים, קבלת התורה והתלאות במדבר.

בהגדה אין כל רמז על הכניסה לארץ!

בגלות, במשך מאות שנים, בכל פסח קראו היהודים את ההגדה שנערכה למען חיוב הגלות והנצחתה ומתוך הזדהות מלאה עם הכתוב, ציפו לגאולה בדרך נס.
כל שנה מחדש:

"השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל".

בכך חזרו והנציחו את הגלות.

לא כך גאולת בבל: עזרא, נחמיה ואחר כך זרובבל, ניצלו חלון הזדמנויות, כאשר השתלטה פרס על האימפריה הבבלית ושינתה את שיטת הממשל לאוטונומיות בכל רחבי האימפריה.

עם אידיאולוגיה "ציונית-דתית" קמו ועשו מעשה. בלי ניסים, בשאיפה לחזור לארץ, ארגנו מעל ארבעים אלף עולים, חלקם

ארכיון אשדות יעקב איחוד

טוב-לב ועיניים מחייכות למרות הצער העמוק –
עיניים שאומרות שלום ושואלות "מה נשמע"
בנדי לדעת – בנדי לשמוע."

לי אישית הזדמן לעבוד עם יוסף וזאת
הסיבה שאני מצטט את דבריה של שרה'לה
שרון.

סיבה נוספת שאני מצטט מדבריו של יוסף
היא כדי לקדש את חג החירות. החירות
שומרת עלינו רק אם אנחנו שומרים עליה.

חג שמח,

שאול ינאי

"יוסף חלאק יליד דמשק 1914 התחנך
ביה"ס העברי של יהודה בורלא בשנים
1922-1924, בן לסוחר ירקות, ומשפחה
מרובת ילדים, עלה ב-1930. בעדות שנתן
לאריה כהן הוא מתאר: "בין המורים
שהגיעו לדמשק, היה בצלאל בצראווי מורה
מופלא שנתן את כל נפשו למען ביה"ס הזה
ולמען תנועת הנוער שהקים. הוא שנטע בנו
את הגרעין של אהבת הארץ, הוא שנטע בנו
את השורשים העמוקים בעניין ארץ ישראל
ובעניין העם היהודי.

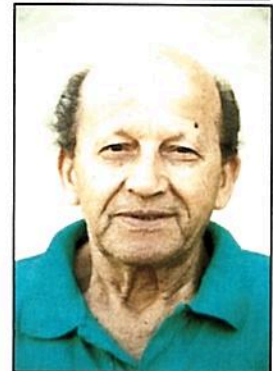
למרות שסיימתי את ביה"ס אליאנס
וקיבלתי מלגה להמשך לימודים גבוהים
בצרפת, החלטתי להצטרף ל'חלוץ', ואז הכל
התהפך. יום אחד מגיע יהודי בשם קופילביץ'
(אלמוג), הראשון שפגש אותנו היה מנחם
לוזיה. התקבצו סביבו עוד כמה חברים והוא
הכניס להם את הרעיון הזה לעלות לא"י
ולחיות בקיבוץ. היו ביניהם יעקב צאדק,
שלמה אלאפיה, ושלם מוואס. היינו בני 15-
16 כשהקמנו מועדון שהלך וגדל והגיע ל-50
60 חברים, ביניהם כמה בנות. העלייה לארץ
הייתה רבה, אך ההצטרפות לקיבוצים לא
הייתה רבה.

"היינו שלושה חברים והיה לנו קשר עם ערבי
בשם אבו-נעמה מהכפר הלבנוני דיר-מומס.
יצאנו באופן עצמאי ונסענו לביירות,
מביירות באוטו לצידון, ירדנו בכפר הזה

סוף בעמוד הבא

ארכיון אשדות יעקב איחוד

על עלייתו לארץ של יוסף חלק

בהמשך לכתבה שפורסמה בעלון הקודם,
נביא הפעם מדבריו של יוסף חלק כפי
שסיפר לחוקר אריה כהן במסגרת תיעוד
ההעפלה מסוריה ולבנון. הדברים מובאים
בספרה של דרורה הייק מאוניברסיטת חיפה
שהוציאה לאחרונה ספר בשם "כפר גלעדי -
שער עלייה". כותרת המשנה היא: "ההעפלה
היבשתית מגבול הצפון 1919 – 1946".
דרורה היתה בארכיון של אשדות ונעזרה
בחומרים המצויים כאן בנושא מחקרה.

באתר ההנצחה של אשדות יעקב איחוד
כתב: "באשדות יוסף היה סמל העבודה
והסבלנות". בהספדה, שרה'לה שרון כתבה:
"צריך לכתוב על האיש הזה, האיש הטוב,
האיש החרוץ. יוסף היה איש טוב, טוב, טוב.
טוב שאין לו סוף ואין בו התנייה או פרעון
השטר – טוב לשמו...כאבא של רוח'לה בת
כיתתי, היה מספר לנו סיפורים אמיתיים על
ארץ ישראל היפה והפורחת – בשיבוצי שבת
– או כל מיני שעות אחרות יפות בלינה
הקיבוצית. יוסף בשבילי זה אדם ישר, אמיתי –

ארכיון אשדות - סוף

אחרי כמה שבועות חזרתי שוב לקיבוץ הכובש-כפר סבא. בינתיים אני מקבל מכתבים מארגנטינה, בואנוס איירס, לשם היגרה כל משפחתי: "בוא, תבוא, מחכים לך, החיים טובים. אבל, אני אוהב את ארץ ישראל ולא עוזב, למרות שאין לי מה לאכול". לבסוף עזבתי את הכובש-כפר סבא. בלי כלום. נתנו לי חמישה גרוש לנסיעה. קרובים בתל אביב נתנו לי לירה.

חזרתי לדמשק באותה דרך שעליתי. בתנועת החלוץ בדמשק נדהמו – אדם שעלה, חוזר. ניסיתי להסביר להם ששלחו אותי למקום לא מתאים. שלחו אותי לבד במקום שישלחו 2-3 אנשים ביחד. ההסבר היה שהם (המוסדות) רצו לפזר אותנו, שניטמע בקהל, שלא תיווצר קהילה ספרדית דמשקאית. זו הייתה שגיאה. אחר כך, כשחידשו את העלייה כבר לא חזרו על השגיאה הזו והעלו קבוצות של אנשים ביחד.

אחרי שנה ביקשתי שוב לעלות אבל הפעם עם עוד חברים. היינו צריכים להגיע לקיבוץ של נצי"ח השומר הצעיר (אפיקים), אבל היו בעיות. בהתחלה הם לא רצו אותנו ובסוף הסכימו. שוב עברתי כמה מקומות והחלפתי עבודות עד שהגעתי לאפיקים. עוד חברים שלנו מדמשק נקלטו בקיבוצי הסביבה – גשר (אשדות יעקב), דגניה א', דגניה ב', בית זרע.

אפיקים זה כבר היה סיפור אחר. הגיעו לשם כבר מנחם לוזיה ושושנה. שם הייתה קליטה טובה ביותר, לא הרגשנו שונים, לא הרגשנו תת-קבוצה. מנחם (לוזיה) היה עסקן ודאג לאינטרסים שלנו במחלקת העלייה של הסוכנות. הייתה פעילות חברתית תרבותית, אנחנו אפילו היינו בחוג הדרמטי. אני עבדתי במאפיה. היה קשר חברתי עם כולם. התחברנו עם החברים הרוסים ונקשרנו אליהם מכל הבחינות, אך היה ונשאר ביננו הדמשקאים קשר מיוחד.

מתוך הספר: "כפר גלעדי - שער עלייה"

ומשם הוא הוביל אותנו ברגל לכפר גלעדי. זה היה בחורף, הלכנו בתוך בוץ, היו גשמים והגענו לכפר גלעדי רטובים. מכפר גלעדי העבירו אותנו ליגור במשאית פתוחה בקור ובגשם. קיבלה אותנו החברה בת שבע חייקין, נתנה לנו משהו לאכול וישנו שניים במיטה. אח"כ נשלחתי למזכירות הקיבוץ המאוחד בעין חרוד, שם עבדתי שלושה חודשים באופן זמני עד שיחליטו לאן לשלוח אותי. הייתי שם סורי דמשקאי יחידי. סמכו עלי, נתנו לי לשמור עם רובה בלילה על סוס, למרות שמעולם לא יריתי ומעולם לא רכבתי על סוס. עבדתי שם בחפירת גומות לנטיעת פרדס בטוריה. עבודה קשה מאוד. הייתי מאוד רזה. שקלתי 40 קילו. עבדתי בכל עבודה שסידרו אותי כמו כולם. נתנו לנו כלכלה וביגוד. כלכלה זה היה הדבר שהכי היה קשה להתרגל אליו. המשקה האדום הזה (החמיצה), המרק והדג מלוח, לא יכולתי להסתגל לזה. מ-עין חרוד שלחו אותי לקיבוץ הכובש-כפר סבא (לימים רמת הכובש) שמחתי, כי שמעתי שזה קרוב לתל אביב ושם יש לי קרובים. אבל, זה היה מקום גרוע ומסכן מאוד. לא היה להם כלום, רק מאפיה. הם אפו לחם ושיווקו אותו ביישובים. מזה הם התקיימו. היו שם 80 חברים בערך. לא הייתה להם עבודה ולא אדמות ולא היה מה לאכול. רק לחם. היו שם עולים מפולניה, דוברי אידיש. רק אידיש. בעבודה אידיש, בחדר האוכל אידיש, באסיפות אידיש, בחדרים אידיש. ואני דמשקאי יחידי שם. בגיל הזה, גיל הנעורים, לבד, לא יכול לדבר עם אף אחד. השפה הייתה הבעיה העיקרית שלי. הבדידות הזו. זה היה שונה מאוד מעין חרוד. עין חרוד ותל יוסף היו מפותחים, דיברו עברית, שם ישבה מזכירות הקיבוץ המאוחד. ב'הכובש' אמנם התייחסו אלי יפה אבל לא הייתי נשאר שם.

ידעתי שב-1930 כמה מאתנו, הדמשקאים, הגיעו לנען. החלטתי לנסוע לבקר אותם. בקושי רב הגעתי לשם, זה היה יישוב חדש, כמה אוהלים, כמה צריפים, הכל חשוף, חול, ריק. גם לא היה לי כסף לנסיעה. קרובים נתנו לי לירה. קניתי בה לחם כי הייתי רעב.

אומרים עלי שאני מכשפה? זה נכון!

שיחה נוקבת עם אסנת מזרחי

משהו מאד מיוחד ושונה שהביא אותי לחשוב מאוחר יותר שמי שמבקש לבנות בית בהרחבה, טוב יעשה אם יגור לפחות שנה בקיבוץ כדי להכיר אנשים. לנו על כל פנים זה עזר מאד, מה גם שהיו לנו שכנים טובים: משפחת פרידר ורחל בק ז"ל.

כלב אין למשפחת מזרחי, גם לא חתול, לעומת זאת הם מאכילים בהתמדה את חתולי השכונה, אך כשאלה מגזימים ופותחים את הרשתות אנחנו מזעיקים את התברואן לעשות סדר. בסך הכל מאד נעים פה ושקט, יש טבע למכביר. מנחמיה לא רחוקה. אחלה סביבה.

"אנחנו ואתם"

כאחת שגרה מספר שנים בקיבוץ בטרם עברה להרחבה יש לאסנת דעות מגובשות למדי כיצד לשלב בין אוכלוסית הקיבוץ (אגש"ח) וההרחבה וליצור מהן קהילה אחת. פרוייקט "יחד ביחד" שיצא לאור בחודש מרץ השנה ביוזמת הקיבוץ ולווה בהמון פירסום, היה לדעתה צעד נכון בכיוון של לקחת רעיון יזמי ולשתף בו את כלל הציבור, אבל (היא נאנחת), איפה תושבי ההרחבה בסיפור הזה? נראה לי שמי שהגה את הרעיון, שעליו אני מברכת, בעצם ביקש לרתום את צעירי הקיבוץ כדי להפכם לעתודה ניהולית בתוך הקיבוץ. זה בסדר כשלעצמו, היא מפרגנת, אלא שאם רוצים באמת קהילה משותפת, אז אנא 'מכס', שתפו גם 'אותנו'. היא עצמה לא השתתפה בהפנינג, בשל העובדה שעובדת ביום שישי.

ממשאבי אנוש נמסר בתגובה: "יחד ביחד" נועד לכלל הקהילה, במטרה להניע ולקדם פרוייקטים בקהילה. משחקיה, בר ומתחם פעילות בטבע, יהיו פתוחים לכלל הקהילה והוזמנו כולם על ידי הסרט, על יד פליירים וכו'. גלעד גורן וניב ליש היו שותפים בתהליך.

אסנת ממשיכה: כמחצית מילדי ההרחבה בשכבות ט-י"ב אינם רשומים במערכת החינוך הבלתי פורמלית של אשדותים, חלקם בגלל שעוסקים בפעילות מחוץ

על חולצתה של **אסנת מזרחי** המתגוררת ברחוב 'ירמוך' בהרחבה, מוטבע הכיתוב free energy (אנרגיה חופשית) שמרמז במשהו על אישיותה הרבגונית. היא כנה, ישירה, דעתנית לעילא, בעלת חוש צדק מפותח, לעיתים בוטה, אבל תמיד אומרת את אשר עם ליבה בלי כחל וסרק. יכולותיה הוורבליות מעוררות השתאות וכשהיא יעולה על טורים' (והיא יודעת לעלות) זה על פי רוב לזמן קצוב ואז הופך הכעס לצחוק מתגלגל. ועוד תכונה שמייחדת אותה מאחרים: 'אני לא בן אדם שיכולים להכתיב לו מה לעשות; לא מאלה שהולכים עם הזרם'.

בבחירות בשבוע שעבר נתנה את קולה לאורלי לוי-אבקסיס ('אני מאמינה בה') למרות שרוב הסקרים ניבאו שלא תעבור את אחוז החסימה. בפעם הקודמת הצביעה לבית היהודי. 'אני כזו שהולכת תמיד עם האמת שלי, כך היה וכך יהיה', היא מסגרת על עצמה.

אסנת (46) עובדת כגננת מוסמכת בעיר בית שאן, נשואה לאלי ואם לבת בכורה המשרתת בצה"ל כתצפיתנית, ושני בנים. היא נולדה וגדלה במנחמיה, נצר למשפחת תורג'מן הנחשבת לגרעין חזק במושבה. את התיכון למדה בטבריה (העדיפה אותה על פני בית ירח). מאוחר יותר נישאה לאלי מזרחי, מבעליה של 'מאפיית המילניוס' בטבריה. כזוג צעיר גרו בשכירות בדירת קרקע במורדות טבריה הצופה אל הכנרת. למרות שמאד אהבנו את טבריה והסתדרנו לא רע בחיים, היא מתארת, משהו מאוירת הכפר היה חסר, ובחפשמ לבנות בית באחת ההרחבות בעמק הירדן, הגיעו לאשדות איחוד, שעשתה את צעדיה הראשונים בקליטה ל'נוף אשדות' והתגוררו כאן בשכירות כארבע שנים.

כשהתחלתי להתערות במקום שאלתי את עצמי, וגם את זהר יחיאלי שניהלה את הקליטה להרחבה: תגידי, את בטוחה שהקיבוצניקים השתנו? והיא השיבה שכן. המעבר לאשדות די טילטל אותנו. היה בזה

אומרים עלי... - המשך

שלי נתתי למישהי שבזמנו כתבה נגדי מייל, וזה אומר הכל.

חברה בועד

לוועד המקומי של 'נוף אשדות' (שהוא זרוע של המועצה האזורית מטעם משרד הפנים) נכנסה אסנת כמספר 2 ברשימתו של אפי שלו (שפרש) והיא גאה על כך. 'הלוואי', היא אומרת, 'שבאגודה הקהילתית היתה שקיפות כמו שיש בוועד המקומי. האם זהו זהו רמז לקראת פעילות פוליטית שלה בעתיד? היא לא פוסלת זאת על הסף.

שמעתי באשדות כאלה האומרים שכאשר גרתם בקיבוץ היית נחמדה, ועכשיו הפכת ל'מכשפה'...

אומרים עלי שאני מכשפה? זה נכון! למדתי מחברי הקיבוץ שכאשר אתה רוצה לעבור ועדה אתה צריך להיות הכי נחמד בעולם... לעצם העניין: מכשפה למה? כי את אומרת את מה שיש לך בפנים ונאבקת על האמת שלך? ואם האמת שלך לא מתאימה לזרם, היא לא אמורה להישמע?

תקשיב: בכל מוצ"ש מתקיימת בכיכר צמח הפגנה נגד השחיתות השלטונית של ראשי המדינה ואותם אשדותים (בודדים יש לומר), שמפגינים באדיקות (באופן שנראה לי פתטי למדי) נגד ביבי, אדישים לחלוטין לגילויים של מנהל לא תקין אצלם בבית. זה אומר דרשני.

נגמרו הזמנים של 'תהיי נחמדה ותשתקי'. זה התאים לשנות החושך של הנשים. העובדה שאין לי אמונה 'עיוורת' בממסד ובמי שמוביל אותו, קשורה לכך שבעלי ואני היינו עצמאים מגיל מאד צעיר והניסיון שלנו עושה את שלו.

מדוע אחרי 12 שנה באשדות את עדיין משתמשת במונחים של 'אנחנו ואתם'?

אתה צודק! זה עדיין לא שם. כל אחד משתדל לתרום במה שהוא טוב בו, ואני תמיד אשמח לתת מעצמי למען הקהילה שאני חלק ממנה. מתי זה יצא טבעי? אני עוד לא יודעת.

לקיבוץ, ולכן לא מכירים אותם. אני מציעה ליצור מפגשים עם ילדים אלה, וזאת ניתן לעשות באמצעות הודעות אישיות ב-ווטסאפ, מיילים להורים פניה אישית ורצוי אף לפתוח מועדון נוער עבור מי שמעוניין לראות סרטים, ספורט להפגש לקפה וכו'. אפשר בשניה לשלוף רשימה. ולהתחיל להניע את התהליך, וזה חלק מתפקידו של מנהל קהילה. אני אישית אשמח לעזור.

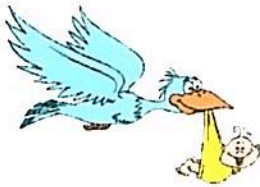
דוגמה נוספת: מנהלת הקליטה פירסמה שאחרי פסח הולכים לעשות הפנינג לתושבים שיתקבלו לחברות. אולי גם באותו הפנינג מבורך, נברך את התושבים החדשים שיצטרפו לשוב בשנה האחרונה? הרחבה, חברות בקיבוץ בין אם בשכירות ובין אם בית קבע.... אנחנו בסופו של יום הופכים להיות שכנים.

וזה מצטרף לשורת תהיות נוספות שלה כמו: האם מנהל אגודת 'נוף אשדות' שאיננו מתגורר כאן, הוא מנהל הקהילה או מנהל עיסקי. למיטב שיפוטה, הוא פעיל בעיקר בצד העיסקי, ולכן אינו מכיר את רוב תושבי ההרחבה, וכמוהו יו"ר האגודה, שטוב היו עושים אילו היו נפגשים יותר עם אנשי ההרחבה ומנסים להכיר אותם באופן אישי. האם יעלה על הדעת שמזכיר הקיבוץ לא יכיר את חברי הקיבוץ? היא תוהה. ויש גם טענות על חוסר שקיפות: למשל מדוע פרוטוקול החוזה של בריכת השחיה לא התפרסם לציבור עד היום?

'צריך להבין גם אותנו', אומרת אסנת: 'משפחה בהרחבה, שההוצאות שלה עולות כל הזמן (חוגים לילדים, בריכה ועוד) בעוד שמשרד החינוך לא מעלה לי את השכר, אז צריך לוותר על משהו'.

והנה דוגמה הפוכה שמעידה לכאורה על שינוי מגמה: לקראת פורים מספרת אסנת, לקחנו רויטל לוי ואני, את רשימת השמות של מבקשי משלוח מנות מהקיבוץ וההרחבה וחיברנו ביניהם זו היתה הזדמנות מצויינת לחבר פנים לשמות, והתגובות שהגיעו לאוזני היו בהחלט חיוביות. את המשלוח האישי

אומרים עלי... - המשך

מזל טוב!
אתמי שניכר
אהואדת הנכד - יובל
בן איצלי ויריב
מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב!
אמיקי הימן ונתן דותו
אהואדת הנכד
בן אנדה וסיר
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
אדינה ומוטי כהן
אניסואי הבת
כרי עם אירון
מזל טוב לכל המשפחה!

מה את הכי אוהבת באשדות? אוהבת את מרחבי הקיבוץ, את הטבע, את האפשרות שילדי יהיו עצמאיים.

החלום שלי- לבנות קומה שניה לילדים שלי שלא יברחו מכאן...

שאיפות- מתכננת ללמוד בשנה הקרובה לתואר שני (תראפיה דרך אומנות)

החולשה העיקרית? אסור שישעמם לי לרגע, אחרת אני מוצאת פגמים ותקלות בכל דבר...

אסנת מזרחי- אנרגיות ומרץ אין סופיים

אבנרון

פסח בימיים טרופים עמליה

האוטובוס, קם מכסאו נותן לי יד ומוריד אותי בעדינות ממדרגות האוטובוס כדי שחלילה לא אקפוץ וייגרם לי נזק כלשהוא. נפרדתי ממנו בשלום ורצתי בכביש העשוי בטון, היישר לבית הדודה והדוד להזכיר להם שצריכים הערב לבוא אלינו לכפר-חסידיים ולהיות אתנו ב"סדר" כמו שהחליטו עם ההורים שלי בפעם האחרונה שנפגשו ...

הדודים הנהנו בראשם ואמרו: "בטח שאנחנו זוכרים, ותגידי להורים שלא ידאגו, כי אנחנו נבוא הכי מהר שנוכל, רק ניקח את הילדים שלנו, ואת החולצות הלבנות ... ויהיה בסדר". נופפתי לשלום ונחפזתי לחזור כדי להגיע בזמן ולעזור לאמא בהכנות לסדר.

רצתי לכביש הראשי לעבר תחנת האוטובוסים, כשלתע אני שומעת מישהו צועק מרחוק: "ילדה! ילדה!! מה את עושה פה עכשיו!!! האיש התקרב אלי ובעיניו ראיתי שהוא נפחד ודואג. אמרתי שאני מחכה לאוטובוס כדי לחזור לכפר-חסידיים, אבל האיש המודאג אמר לי: "לא שמעת? יש עכשיו עוצר. האנגלים הטילו עוצר, ושום אוטובוס לא יכול עכשיו לנסוע!! אין לך מה לחכות פה בחוץ. תחזרי מהר הביתה".

הסברתי לו שהבית שלי בכפר חסידיים והגעתי להזכיר משהו לדודים, אך האיש בשלו. 'לא חשוב', אמר, 'תחזרי מהר לדודים שלך ואל תסתובבי בחוץ בזמן העוצר'.

חזרתי לבית הדודים וסיפרתי להם על העוצר ושאלו יותר אוטובוסים, ואז החלו הדודים לעשות במהירות את כל ההכנות כדי לעשות את הסדר בביתם. אני לא זוכרת מה עשיתי עד שירד הערב, משערת ששיחקתי עם בת הדוד ואחיה הקטן. בערב אנחנו מסובים אל השולחן הערוך עם מפה לבנה ובוהקת, וכשנגמר הסדר, הולכים לישון, כאשר לפתע מתעוררים בבהלה לקול פיצוץ אדיר. הדוד, שהיה חייל בבריגדה ושוחרר לא מזמן, דרש מאיתנו בתקיפות לרדת מיד

סוף בעמוד הבא

לפני שהגעתי לחברת הנוער באשדות יעקב אחוד, חגגתי עם הורי שהיו שומרי מסורת מובהקים, הכל כמו שצריך ולפי ההלכה. כילדה אני זוכרת שלמחרת הסדר הייתי מתעוררת ושואלת את ההורים אם באמת, באמת אליהו הנביא היה גם אצלנו? ונורא הצטערתי שנרדמתי לפני שהוא הגיע ...

והנה סיפור מהחיים שהתרחש עוד בטרם היתה לנו מדינה:

כשהייתי בכתה ב', עוד בטרם מלאו לי 8 שנים, לרוב האנשים לא היו טלפונים בדירותיהם. לאור זאת, החליטו הוריי לשלוח אותי כדי להזכיר לדודים שגרו בנשר, שהם מוזמנים להגיע לסדר שיערך בביתנו (צריך עץ) כפי שסיכמו כאשר התראו לאחרונה. הלכתי עם אמא לתחנת האוטובוסים של חברת "שח"ר" (שרות חיפה. רבתי) וכשהגיע האוטובוס פנתה אמי לאַלְכָסִי, הנהג הסובוטניק (אדיב, שפם גדול עם עיניים טובות ומבטא רוסי כבד), שהיה ידוע ומוכר כאיש טוב-לב במיוחד, וביקשה ממנו: "אלכסי בבקשה ממך, תוריד את הבת שלי בתחנה שממש מול בית-החרושת "נְשֶׁר", כי אולי היא תתרגש ותשכח". ואז הוסיפה ואמרה לי: "את זוכרת שהבית של הדודים נמצא ממש בקצה הרחוב? ותשימי לב – ותשמרי על המילים (או הַגְרוּשִׁים) שנתתי לך, כדי שתוכלי לשלם לנהג בדרך חזרה. אל תחכי לדודים", הוסיפה אמא, "רק תזכירי להם ותחזרי הביתה, כי יש לנו עוד הרבה הכנות לסדר". נתנה לי נשיקה וירדה מהאוטובוס.

אלכסי הנהג התניע והתחלנו לנסוע. נסענו לאורך שדות החיטה המצהיבים של קבוץ יגור והגשר, שמתחתיו זורם נחל קישון, חלפנו ליד ביה"ס "טיץ" על שתי קומותיו מול יגור, ואחריו הבקתות של הכפר הערבי יגור. והנה כבר רואים את ארובותיו של ביהח"ר "נשר" פולטות המון אבק של מַלְט. אני יושבת בספסל הראשון מאחורי אלכסי הנהג, שפונה אלי ואומר: "תתכונני לרדת, כי עוד מעט אני עוצר". והוא באמת עוצר את

פסח בימים טרופים – סוף

פסח כשר נעים וטעים לכולם

עמליה דיין בת-ארי

הארוע עליו מספרת עמליה, התרחש (על פי ויקיפדיה) ב-24 באפריל 48, ערב ליל הסדר, כאשר כיתה של ההגנה כיתרה את הכפר ודרשה מתושביו שימסרו לידיה את כלי הנשק שברשותם. להגנה הועברו 22 רובים ישנים לא תקינים, ובקשה להפסקת אש. "ההגנה" השיבה שתתקוף את הכפר אם לא יועברו לה אמצעי לחימה נוספים. תושבי הכפר פנו לבריטים וביקשו את עזרתם. ב-5 בבוקר פתחה ההגנה בירי מרגמות 3 אינץ' ומקלעים ובעקבות כך נמלטו רבים מהתושבים הגברים בהשאירם מאחור את הנשים והילדים. יחידה בריטית שהגיעה למקום ב-6 בבוקר דיווחה כי מהכפר "כמעט לא השיבו אש". לאחר זמן קצר נפסקו היריות. תגבורת בריטית שהגיעה לכפר יעצה לתושבי הכפר לעזוב את המקום, והם עשו זאת מיידית בליווי בריטי.

בית ב-בלד א-שייח'

ולשכב בשקט מתחת למיטות ולחכות עד שיחזור. כשחזר הדוד היתה בפיו הודעה: מתקיפים את הכפר בֶּלְד-אָ-שֵׁיח' (היום תל חנו, הקרויה על שמו של חנן זלינגר ז"ל שנפל בפעולת ההגנה בכפר). הערבים יושבים ממש על הכביש הראשי ויורים על כל מכונית יהודית שעוברת. הלכנו אחריו בהליכה שפופה לעבר המקלט, מרחק של כמה עשרות מטרים שנראו אז מרחק מאוד גדול. בתוך המקלט נגלה לעינינו מחזה מצחיק/עצוב. היו בו המון מים (באותה שנה היו כנראה די הרבה גשמים), היה שם שולחן עץ פשוט שהתנדנד לו על פני המים ומיטת ("סוכנות") מברזל שהיתה שקועה לגמרי במים. בקור רוח אמר לנו הדוד: "אל תדאגו! הכל יהיה בסדר" כאשר בו זמנית תפס אותי, הילדה הגדולה מכתה ב' במותניים, והושיב אותי על השולחן המתנדנד. כך עשה גם עם בתו בת הארבע. אח"כ הרים את בנו בן השנתיים, שם אותו בינינו על השולחן וביקש שנשיח עליו, שלא יגלוש מהשולחן אל המים. הוא והדודה, התיישבו על המדרגות העליונות של המקלט שהיו עדיין יבשות.

ישבנו כך פרק זמן, עד שנהיה שקט ולא נשמעו עוד יריות או בומים חזקים. הדוד יצא החוצה כדי לברר מה קורה, ובפיו חדשות: "הלילה כבשו את בלד-א-שייח', עכשיו אפשר לחזור הביתה". כשנכנסנו לבית התברר שבדרכנו למקלט לא סגרנו את הדלת, וכמה כלבים שנבהלו מהפיצוצים נכנסו דרך הדלת הפתוחה והשאירו טביעות של כפות רגליים על המפה הלבנה שעל השולחן ועל הסדינים והציפות הלבנים שעל המיטות. מישהו החליף את כל כלי המיטה חזרנו לישון. ומה עשו הוריי באותה עת שנעדרתי? הם הרי לא יכלו לדעת מה קרה, כי לא היו טלפונים, אבל הודעות על עוצר היו מועברות בישובים, וכך הבינו שכל הנראה נשארתי 'תקועה' אצל הדודים, ועשיתי אצלם את הסדר.

קציר העומר תשע"ט

חדש על המדף

קציר העומר תשע"ט 20 לאפריל שעה
18:00

אשדות יעקב ביחד
בשדה עבות, שבולת ירוקת העין (ל.
גולדברג)

נתאסף כולנו לקצור את הקמה, השבולים
הזקופות ליד שער הכניסה לקיבוץ -
בוטקה הפלאפל של תמיר ועדי גל
נבוא כולנו בחולצות לבנות - ונניף המגל,
החרמש

נשיר, נרקוד ונברך על האדמה ושדות
החיטה

חשוב לומר תודה לאדמה ונטורה הנמרצת,
לאמנון אביגדור היוזם, גל מלמוד החקלאי
הציוני, לשאול אלתר, פותר הבעיות
והמרגיע

חשוב לומר תודה ל-ישי יחיאלי עם
הרקדניות והרקדנים, לדליה גרבר על רקוד
הכהונות, למייגן על ריקוד הילדים,
לקריינים, לזמרים, למוישי מנטל שגזר לנו
חלקת שבולים קטנה.

ילדים יערמו ערמות שבולים ויניפו
השבולים וישירו: עומר עומר תבואה
חדשה...

יש מקום למבוגרים על כסאות ועל שטח
הקלנועיות

ילדים - שבו על האדמה וחבקו אותם -
אמא אדמה

כל כך חבל שהיה פילוג ב-1951 צריך לדאוג
שנתחבר ביחד - כל הזמן - והשמחה תהיה
גדולה

חג שמח - אביב חביב- סביב
אנחנו מחכים לכם, בידידות וברון
שרה'ה שרון

סעיז / רן כהן

זהו סיפור מרתק, קולח ומרגש, שיחד עם
היותו אישי מאוד, אינטימי, שופע חום
אנושי ואהבה, בוא דם סיפור של תקופה
סוערת וקשה, מלאת תהפוכות ומלחמות.

תלושה / מיכל יובל-פיקרסקי

פגישה אקראית עם גבר זר בלובי של מלון
ניו-יורקי הופכת לרומן אינטנסיבי,
עוצמתי ומפתיע שמצליח לחבר את טל
פלד, גיבורת הסיפור, לתחושות ולתשוקות
ששכחה מקיומן...

תש שבע של רמברנדט / עדי שרון
רומן המתרחש במאה ה-18 באירופה
שטופת החידושים ורוויית האנטישמיות
ועלילות דם נגד היהודים. העולם היהודי
אחרי גירוש ספרד והתאסלמותו של שבת
צבי, פורחים: משכיליים לצד תורניים
ומחלוקות רוויות יצרים ואגו בין רבנים
חסידים, מתנגדים, מומרים ואנוסים.

סוף המשמרת / סטפן קינג

הודגיס וגיבני פועלים לבד מול מוח מעוות
של בריידי, פסיכופת חסר גבולות.
מותחן פסיכולוגי מבריק ומפחיד כרגיל
אצל סטפן קינג.

שיעור בפרספקטיבה / מיכל שטייניץ

היא צלמת חובבת טיולים, הוא אדריכל
ואספן ספרים. יום אחד הסימן הראה
שהיא בהיריון.
הוא קפץ משמחה ואצלה נפלו השמים.
הזוגיות המאושרת הפכה במהרה למאבק
נואש וכואב.

שבת שלום חג שמח מהספריה - ברוריה

נ.ב: גם בחול המועד פסח, השתא,
הספריה פתוחה מ - 8:00 ועד - 12:00

שיחה עם אלון וייסר - ראש מטה השטח במפלגת העבודה

שקובע מי ירכיב את הממשלה, זה גודל הגוש.

חבל לי מאד שמפלגה עם נבחרת מעולה, דרך, ואידאולוגיה מאד שורשית, הקוראת להפרדות מהפלסטינים ושמייצגת משהו מאד גדול בציבור הישראלי, נקלעה למשבר שמעולם לא היתה בו, ומסיימת מערכת בחירות עם 6 מנדטים בלבד, שהם שווי ערך ל-190 אלף מצביעים.

וייסר סבור שאיתן כבל, פרלמנטר מוכשר ומנוסה, שקרא לגבאי להתפטר לפני הבחירות וביתר שאת אחריהן, גרם נזק מאד גדול לקמפיין ולמפלגה, ובמעשיו הוכיח איתן שאינו נאמן לערכי המפלגה ופועל בעיקר למען הישרדותו האישית. אשר ליו"ר המפלגה גבאי, הוא סבור שהחלטה אם להתפטר או לא, צריכה להיות שלו בלבד.

באשר לשילובו המאוחר יחסית של טל רוסו בקמפיין העבודה, אומר וייסר שהצעד לא הוכיח עצמו מבחינה אלקטורלית ולא הביא למפלגה את קולות הימין המתון. מאידך אפשר שבלעדיו הינו מתקשים לעבור את אחוז חסימה.

המסקנה שלי לאור התוצאות, אומר וייסר, שפוליטיקה היא מקצוע אכזרי. אני מסיים את תפקידי כראש מטה השטח בתחושה מעורבת. מצד אחד, עשינו עבודת שטח מבורכת לאורך שבועות וחודשים, אלא שברגע האמת ישתו לנו מחצית מהמנדטים.

יו"ר המפלג **אבי רוסו** הסביר במכתב ששלח לפעילי המפלגה ומתפקדיה שבמובן מסוים שחינו נגד הזרם וראיתי את זה גם בקלפיות ביום הבחירות.

בנינו ספינה מצוינת וחזקה, אבל נותרנו תלויים בגודל הסערה שבחוץ, והסערה הייתה גדולה, הוסיף גבאי. יש לי מחוייבות

סוף בעמוד הבא

עד כמה הופתעת מן התוצאה, שהיא שפל של כל הזמנים?

אלון: הסקרים בשבועות האחרונים שלפני הבחירות הצביעו על עליה הדרגתית אך מתונה במספר המנדטים של העבודה וכשיצאנו לסוף השבוע האחרון של המטה לפני הבחירות, ההערכה אצלנו היתה שאנחנו עומדים על 11 מנדטים.

כמי שאחראי על עבודת השטח של המפלגה, אומר וייסר, עסקתי ביום הבחירות בלהמריץ ולדרבן את ראשי המטות שלנו בכל הארץ להביא את האנשים לקלפי תוך העברת מסר שהמצב לא טוב, וצריך לעבוד קשה. היתה אצלי דאגה מאד גדולה מפני התוצאות, ולכן הייתי עסוק לאורך כל יום הבחירות בלהלחיץ את אנשי השטח.

התחושות במשך היום, נעו בין לתקווה ליאוש. בסתר ליבי קיויתי שנגיע לשמונה מנדטים לפחות, מצד שני, אני מודה שהיו רגעים במהלך יום הבחירות שחששתי מהגרוע מכל, כלומר שלא נעבור את אחוז החסימה.

הניתוח שלנו מראה ש'ברגע האמת' הרבה מאד אנשים שנחשבו לתומכים מסורתיים של מפלגת העבודה, כולל בקיבוצים, הלכו ליכחול לבן כשהתחושה היא שזהו רגע האמת ושהולכים להפיל את ביבי, למרות שבשיטת הממשל הנהוגה בישראל, מה

שינוי שם אגודתינו

שיחה עם אלון וייסר – סוף

שינוי שם אגודתנו מ-נוף אשדות מתיישבי אשדות יעקב איחוד – אגודה שיתופית חקלאית להתיישבות קהילתית בע"מ

לשמנו החדש:
מתיישבי אשדות יעקב איחוד – אגודה
שיתופית חקלאית להתיישבות
קהילתית בע"מ

מדינת ישראל
משרד הכלכלה
האגף לאיגוד שיתופי

אל : רשומות, משפט המשפטים, ירושלים.
מאת : האגף לאיגוד שיתופי

להלן הודעה לפרסום ברשומות בדבר שינוי שם האגודה המפורטת מטה
מס' פרסום שונים לפי קבלה מס. _____ מיום _____ בסך _____

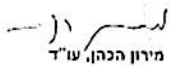
הודעת שינוי שם אגודה

השם הקודם: נוף אשדות מתיישבי אשדות יעקב איחוד - אגודה שיתופית חקלאית להתיישבות קהילתית בע"מ

השם החדש: מתיישבי אשדות יעקב איחוד - אגודה שיתופית חקלאית להתיישבות קהילתית בע"מ

מספר אגודה 57-004799-3

מיום 19/02/2019

מירון הכהן, עו"ד

רשם האגודות השיתופיות

ירושלים, 19/02/2019

התשע"ט י"ד אדר א

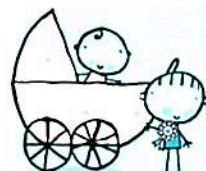
- העתקים
- 1 - לרשומות
 - 2 - לרשומות
 - 3 - לאגודה
 - 4 - לתיק האגודה
 - 5 - לתיק הודעות
 - 6 - למבקר החשבונות - ברית פיקוח 2000 קבוצים

מלאה למפלגה ולכל אחד ואחת מכם שנלחמתם ונלחמתן עבור הדרך והמפלגה, ואני מבקש לנצל את ההזדמנות ולהודות לכם.

אני גאה באלפי הפעילים שנלחמו על הבית. גאה בעובדים והמתנדבים הרבים במטות בכל הארץ, שהקדישו את כל כולם למשימה הגדולה

מאד קשה לשחות נגד הזרם, הוסיף, ועשיתם זאת בגבורה גדולה, בנחישות, באמונה, מול מצקצקים מבית ומחוץ.

אבנרון

מזל טוב!

להרכה ודודו פונדק

להולדת הנכד

בן אלעזר והדר

מזל טוב למשפחה!

הבחירות לכנסת ה-21

נר נשמה אפריל

תוצאות הבחירות לכנסת ה-21 באשדות

בעלי זכות הצבעה 652
הצביעו 488

247 קולות	פה - כחול לבן
111 קולות	אמת - העבודה
57 קולות	מח"ל, הליכוד
24 קולות	מרצ
25 קולות	נר - אורלי אבוקסיס
9 קולות	נ - הימין החדש
5 קולות	כ - כולנו

אשדותים קוצרים את העומר

בתופים ובפחולות, בחרטי ובטגל, נקיים ביחד, איחוד ופאחד, את טקס קציר העומר, פוצ'י, 20/04/19, בשעה 18:00, ביציאה פאשדות איחוד (ליד הבודקה, שער היציאה הישן באיחוד)

לפרטים: שרהליה שרון ואילן קטורה טייך

בואו בלבוש לבן

ח אייר תשכ"ד	29.4.1964	מנחם	פונדק
כ"ז אדר ב' תשל"ל	4.4.1970	גרשון	קורן
כ"ב בניסן תשל"ל	28.4.1970	אברהם	אקראי
ח' ניסן תשל"ו	8.4.1976	שושנה	וולודרסקי
כ"ה ניסן תשמ"מ	11.4.1980	נפתלי	כץ
ז' אייר תשמ"ה	28.4.1985	רחל	וולשובר
י"ט ניסן תשמ"ו	28.4.1986	פסיה	קורן
ט"ז ניסן תשמ"ז	15.4.1987	דב	גפני
י' אייר תשמ"ח	27.4.1988	זלמן	פלג
י"א ניסן תש"ן	6.4.1990	בנימין	ברומיל
ב' אייר תש"ן	27.4.1990	בלומה	בורשטיין
כ"ד ניסן תשנ"א	8.4.1991	מרדכי	גלי
ז' אייר תשנ"א	21.4.1991	בלומה	חזן
ח' ניסן תשנ"ב	11.4.1992	טובה	דרור
ז' אייר תשנ"ג	28.4.1993	בלה	צפיר
כ"ו ניסן תשנ"ד	7.4.1994	פנחס	אורן
י"א אייר תשנ"ד	22.4.1994	ניצה	איתח
י"א ניסן תשנ"ה	11.4.1995	יצחק	קפלן
כ"ב ניסן תשנ"ו	11.4.1996	אסתר	ורדי
כ"ו ניסן תשנ"ו	14.4.1996	יהודה	ליבוזיץ
כ"ד אדר ב' תשנ"ז	2.4.1997	מיכאל	דיין
ג' ניסן תש"ס	8.4.2000	אורי	שפירא
ה' ניסן תשס"ה	14.4.2005	אוראל	פלג
כ"ג ניסן תשס"ט	17.4.2009	צילה	פונדק
א' אייר תשס"ט	25.4.2009	זוסיה	פלדמן
א' ניסן תשע"ו	9.4.2016	ציפורה	וייסבליט
ט"ו ניסן תשע"ו	23.4.2016	דיוויד	שטיינברג

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

מי ומה באשדות

וזוהי תקרת הגג... לתשומת לב הועד המקומי...

מגדל השמירה ההידראולי שבתמונה הוקם על שדה חיטה קצור באזור חוות ההודנים כאשר סביבו גדר קונצרטינה. המתחם נועד לאכלס, בסוף יום העבודה, קומביינים (קצר-דש בעברית) של חברת ג.ג. לאור הלקח המר של שנה שעברה אז חובלו שני כלים שחנו סמוך לתחנת הדלק סונול בכניסה לאשדות מאוחד.

החורף שכמו מסרב לעזוב אותנו (אולי מלקה על חטא ארבע שנות הבצורת שהיכו בנו). הצמחיה גדלה בחורף הזה לגבהים שלא יאומנו, מה שעלול חלילה לגרום לשריפות ענק מלובות ברוחות מזרחיות ערות. כולנו תקווה שמערך כיבוי האש ערוך בהתאם, כי ככל הנראה צפויה תקופה לא קלה. עוד מאפיין של תקופת המעבר היא כמות החסידות שהולכת גדלה מיום ליום. ניתן לראותן החל משעות הבוקר המוקדמות על צמרות האקליפטוס ובהמשך, על שדות השחת הקצורים ולעת ערב שוב על העצים. כאשר המגמה הכללית צפונה לעבר אירופה.

עד יום ד', הדפסת העלון – ירדו באשדות 590 מ"מ גשם! וכנראה שעוד היד/הענן נטויה...

אין כמעט אחד שלא פוקד את המקום הזה. נכנס לרגע, פותח את התא במפתח תואם, משלשל מהתיבה את המכתב, את העיתון, את הודעת התשלום, ונחפו לצאת. אז מדוע לכל הרוחות המקום הזה, הכי נפקד שבעולם, צריך להראות מוזנח ומיותר כל כך...

מי ומה באשדות - המשך

אגודת 'הנוקס' בשטח, כולנו במתח. זה החל לפני מספר שבועות כאשר תחנת ההסעה של אשדות איחוד הפכה לפתע לאבוס (ראה תמונה), השמועה אמרה שילדי אפיקים ביקשו לנקום באשדותים על שפגעו בכבודם העצמי, ואת המחיר העיקרי שילמו חפים מפשע כמו מירה'לה שמיר שקלנועיתה שחנתה בסמוך לתחנה הושבתה. מזל ש-ישי יחיאלי, בעל ידי הזהב, נמצא בסביבה וידע לפתור על נקלה את התקלה שגרמו פרחים שלוחי רסן. עבר שבוע ואגודת 'הנוקס' פעלה שוב. הפעם הגיעה קבוצת נערים באישון ליל למתחם המיחזור באשדות מאוחד, סמוך למכבסה, ותחת עינה הפקוחה של מצלמות אבטחה עירנית וכמה שכנים, ניפצה בחמת זעם כמה פלורצנטים שניקרו בדרכה. לאחר שפיענחה המצלמה את פניהם הגלויות של בני התשחורת, נקראו הללו ליחקירה' שם הודו במעשי הוונדל, וכעבור יום תועדו בעת שבאו לנקות את שהשאירו מאחוריהם. המקרה, כך נמסר, הובא לידיעת הוריהם של הקטינים. האם תסתפק אגודת 'הנוקס' במעשים אלה כך או שמה צפויות לנו הפתעות נוספות? ימים יגידו.

צוות 'שוק קח-תן' של עמק הירדן - אמנון אביגדור ויעל מייזלס (שער הגולן) העביר את מרכולתו למגרש השעשועים ממערב לחדר האוכל, וכמו בכל שנה נתנו ילדי העמק ונשאו על מרכולתם המגוונת. ההפנינג הצבעוני הזה, שכבר הפך למסורת, הוא נדבך חשוב עבור הנוער בהבנת המציאות הכלכלית.

נחיל דבורים שהתנחל על גזע פקאן צעיר בכניסה לאשדות מאוחד נצפה וצולם על ידי איש הטבע שלנו, תלמידו של עזריה אלון-החבר ד. שושני.

מי ומה באשדות - המשך

התדעו מה אצשה
האיל-ש-סדר לה?
אסתיר הדדי שלף ההדדה,
והחתול כלל לא ידע
היכן הדדי ולא יאכלנו:
יבוא, יאמר: הדדי איננו!

ולא יקוט אותו הכלב,
ולא מקל, לא אש אוכלת,
לא מיט, ולא שר נאח.

כי את הדדי אני אקח,
אסתיר אותו בתוך מחבוא,
וכל רעה לא עוד תבוא.

אנדה צ'איר

הו-הא מי זה בא? ספק המזון הבא

ואתא לשונרא...

עלון פסח 1528

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
עימוד עלון – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

העלון הבא – יצא לאור ביום העצמאות!

אשדות איחוד ולאחוד חובבים לילאונה!

תירבחו ותסעדו

נחגוג בבית קרפ מוצ"ש 27.4 ב-20:00

בתוכנית

פיף, מופלטות, מוזיקים ועוד..
הנכם מוזמנים להביא להגיגות פיבוד מתוק ברות החג

"לוי יתן ורוח הילאונה,
רוח של אהדות ואהבה,
תשרה עליון כל השנה"